

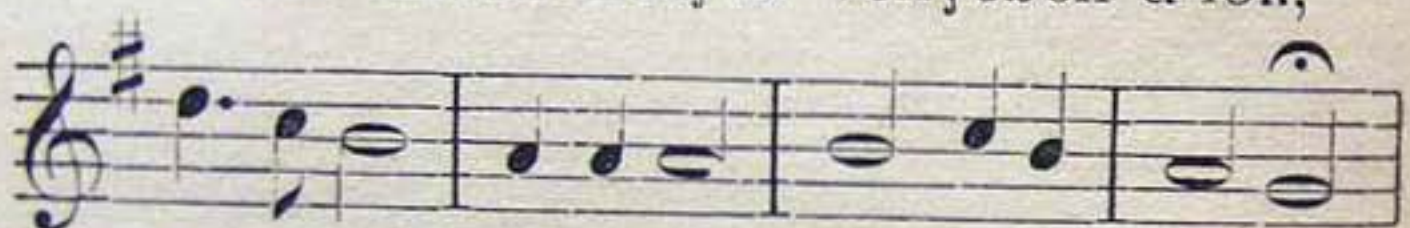
IV.

TÖREDELMES ESEDEZÉSEK.

Bűnbánat.

Bűneimnek mély ör-vényében ü-lök,

Vét-keim habja közt majd elme-rü-lök,

Bocsá-nat-ért, U-ram, hozzád készülök.

2. Halld meg, kérlek, keserves zokogásom,
Bús szívemből ömlő siránkozásom,
Vedd füledbe, és értsd meg kiáltásom.

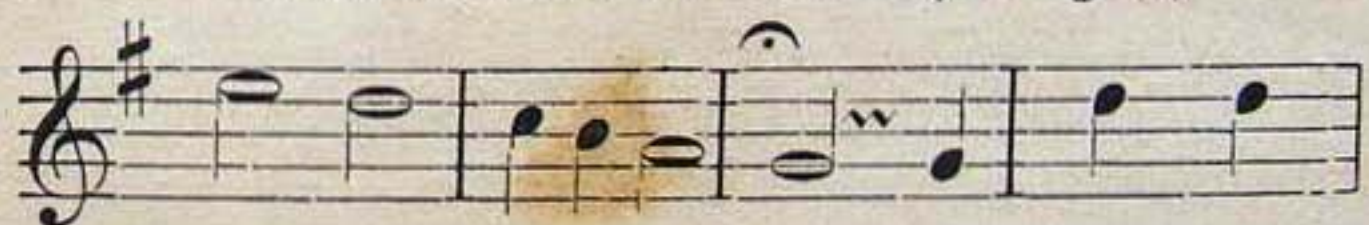
3. Hogyha uram! minden bűnért megfizetsz,
Hogyha semmit a vétekben nem engedsz,
Uram! vajjon leszen-e a kit éltetsz?

4. Mindenek azt hiszik, hogy kegyelmes vagy
S bűneiknek kegyes bocsátója vagy,
Azért bíznak, mert irgalmasságod nagy.
5. Uram! én is elhiszem ezt felőled,
Hogy nem mindjárt üz el bűnöm előled,
Azért soha nem távozom el tőled.
6. Igéreted oly reménységgel táplál,
Bűnös lelkem nálad kegyelmet talál,
S nem lesz kétségbeejtő rám a halál.
7. Most is Atyám! csak tebenned reméllek,
Bűneimből hogy megmentes, arra kérlek,
S kegyelmedért mindörökké tisztellek.

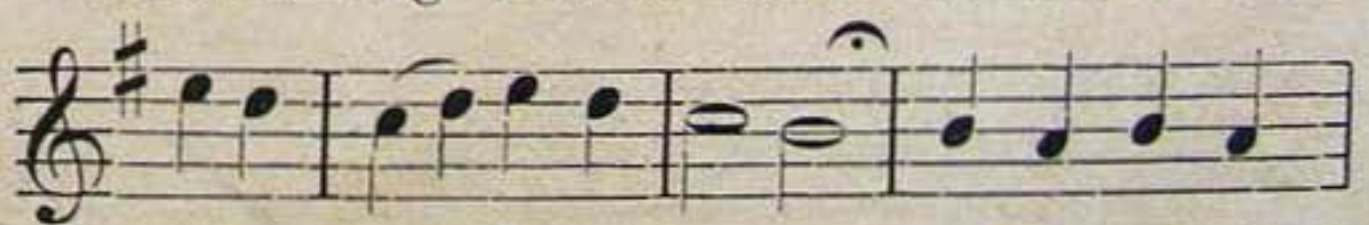
E s e d e z é s .

U-ram! bizvást kö-nyör-gök,

Halld meg ki-ál-tá-som. Bo-csásd szent

fü-led - be ó-haj - tásom, Kérlek ne hagyd

hogy le-gyen szégyen val-lá - som,

Fo-gadd el i-mádko - zá - som.

2. Senki szégyent nem vallhat,
Ki csak tetőled vár,
Megáldod azt, a ki előtted jár;
A bűnöst találja szégyenvallás és kár,
De jóknak te vagy erős vár.
3. Istenem! ösvényidet
Énnékem mutasd meg,
És a te útaidra taníts meg,
Mikor segítségre hivlak, szabadíts meg,
Hozzám jóvoltod jelentsd meg.
4. Öröktől fogván való
Irgalmasságodról,
Emlékezzél meg nagy jóságodról;
Ifjuságombeli fogyatkozásimról
Ne büntess álnokságimról.
5. Hallgass meg édes Atyám!
Légy irántam kegyes,
És a büntetésre késedelmes,
Megtérő bűnöshez irgalmas, kegyelmes,
Engem is bűnöst el ne vess.

6. Tekintsd meg fájdalmamat,
S gyarló életemet,
És bocsásd meg én sok bűneimet,
Ne bocsásd rám méltó súlyos feddésedet,
Mérsékelj itéletedet.
7. Kegyes Atyám! nevedért
Töröld el bűnömet,
Mert sok vétkem igen fáj énnekem,
Melyért nyughatalatlan lelkiismeretem,
Légy kegyelmes én istenem!

Töredelmesség.

»Tebenned szent Atyám«

1. Könyörülj úr Isten!
És bűnös lelkemen,
Szánakodjál Atyám!
Szomorú szívemen.
Bűneimet megvallom,
Nyilván tapasztalom,
Hogy vétkeim miatt
Nincs semmi vigságom.
2. Egyedül ellened
Vétettem Istenem,
Te szent színed előtt
Gonoszt cselekedtem,
Oh kegyelmes úr Isten,
Érzem, hogy vétkeztem:
Irgalmazz, könyörülj
Én bűnös lelkemen.

3. Tisztogasd lelkemet
Uram! irgalmaddal,
Enyhítsd meg szívemet
Vigasztalásoddal,
Fordítsd reám szemedet,
Nyujtsd kegyelmedet,
Hogy megtisztulhassak,
Add segedelmedet.
4. Ne vizsgáld annyira
Bűnös életemet,
Ne ítélj keményen
Gyarló tetteimet.
Töröld el vétkeimet,
Szánd meg keservimet,
Térítsd vissza Atyám!
Lelki örömemet.
5. El ne vess engemet
Isteni színedtől,
Meg ne fossz, könnyörgök,
A te szent lelkedtől.
Tiszta új szívet bennem
Teremts én Istenem,
Tovább ne tartsd fenn
Haragod ellenem.
6. Nyisd meg ajakimat
Szent dicséretedre,
Indítsd lelkemet
Hív tiszteletedre:

- Csak téged kívánjalak,
Téged óhajtsalak,
Gyakorta Istenem,
Téged kiáltsalak.
7. A töredelmes szív
Sok áldozatoknál
Kedvesebb előtted
S nagy ajándékoknál.
Megtért szív ohajtásit
És fohászzkodásit,
Arany ezüst felett
Kedvelled sirásit.
8. Te szent egyházaddal
Jót tégy kegyelmesen,
Akaratod szerint
Őrizd hiveségesen;
Hogy szent háladásokat,
Lelki áldozatot
Néked bemutatván,
Mondjon áldásokat.
9. Dicséret dicsőség
Legyen néked Atyánk!
A ki kegyelemmel
Tekintesz mi reánk
Végetlen fő valóság,
Örök hatalmasság,
Mennyen földön legfőbb
Országoló uraság!

Gyónás Isten előtt.*»Mint a szép hűves patakra«.*

1. Halomra gyült vétkeimnek
Terhe alatt pihegek,
Könnyei közt szemeimnek
Mint bús lélek epedek;
Vétkem ha veszem elé.
Félhetek mindenfelé:
Éltemhez hogy tartsak számot?
Mert megbántottam Atyámat.
2. Hová rejtezzem el én hát
Az én Istenem elől?
A ki mindeneket hall s lát,
S velem van mindenfelől.
Atyám! csak hozzád térek,
És bocsánatot kérek:
Nehéz terheim vegyed el,
Bűneimet töröljed el.
3. Földieken úrrá tettél
Engem kezed remekét,
Te képedre teremtetted
Halandóság gyermekét,
Hogy jóban menjek elé
Szent Istenséged felé;
De e szent czéltől elálltam
Istenem! s bűnnek szolgáltam.
4. Nem merem hát szemeimet
Felemelni az égre,
Mert jól érzem bűneimet,
Melyeket vittem végre.

- Esedezem, hatalmas
Istenem! légy irgalmas,
Szent orczádat ne rejtse el;
Vétkeimet töröljed el.
5. A mennyekből hogy erőt adj,
Hozzád emelem kezem,
Ennyi kísértet közt ne hagyj,
Azért is esedezem.
Add, hogy már erős legyek,
És győzedelmet vegyek
Mint lelkemnek nagy romlásán,
A bűnnek sok ostromlásán.
 6. S minthogy kegyelmed elhíva
E földön is engemet
Szent fiad vacsorájára,
Isten! vezérelj lelkemet,
S arra segélj, kérlek, hát,
Hogy menyegzői ruhát
Szépet, illendőt vehessek,
Melyben tehozzád mehessek.

Bűnbocsánatért esedezés.

1. Úr Isten! irgalmazz nekünk
A te irgalmasságod szerint,
Mosd és töröld el bűnünket,
Melyet mi bánunk szívünk szerint.
Hogy te ellened vétkeztünk,
Bánjuk és keserü minékünk;

Méltán minket megítélhetsz,
Mégis te igaz Isten lehetsz.

2. Ne nézd uram bűneinket,
Töröld el minden vétkeinket;
Teremts bennünk tiszta szívet,
És add minékünk szent lelkedet.
Ne vess el minket előled,
És ne vedd el tőlünk szent lelked.
Tartsd meg bennünk a szent hitet,
S adj jóra vezérlő szent lelket.
3. Mi általunk sok emberek
Hozzád és útadra térjenek,
Kik ő bűnöket elhagyják,
Es életöket megjobbitják;
Szabadíts meg uram minket,
S vedd el rólunk ítéletedet;
Ihlesd a mi nyelveinket,
Hogy magasztalhassunk tégedet.
4. Áldozatot tennénk neked,
Ha kedves volna te előtted;
De csak azt kívánod tőlünk,
Hogy legyen töredelmes lelkünk.
Tekints úr Isten lelkünkre,
És tégy kegyelmesen ő vele.
Tégy jól a te egyházadnál,
Mely téged szolgál igazsággal.

Töredelmesség.

»Mint a szép hűves patakra«.

1. Téged várlak én Istenem!
Aldott segedelmeddel;
Vétkeim tanuk ellenem,
Állj mellém kegyelmeddel.
Síralmas szavaimra,
Fohászzkodásaimra,
Nékem kegyelmes választ adj,
S hánykodásim közt el ne hagyj.
2. Felül haladták vétkeim
Boldogtalan fejemet,
Sértik s szaggatják bűneim
Keseredett lelkemet;
Gondolatim lankasztnak,
Rettentenek s bágyasztnak,
Nincs más kiben reméllenem,
Benned bízom én Istenem!
3. Vétkeztem és megbántottam
A mennyei felséget,
Általhágtam s megtapodtam
Ama szent szövetséget,
Melyet megpecsételtél,
És megerősítettél
Aldott lelked gyűrűjével,
Szent fiad piros vérével.

4. Atyám! vétkeztem ellened,
 S a szép egek ellen is;
 De bízik lelkem tebenned,
 Bár vétkem rettentsen is.
 Gondos szívem tőled függ,
 Könnyes szemem rajtad csügg;
 Ha próbákat rám küldesz is,
 Benned bízom, ha büntetsz is.

5. Ne ontsad rám bűneimért
 Búsulásod poharát,
 Ne fordítsd el vétkeimért
 Áldott orczád sugarát;
 Térj hozzám s erőt veszek,
 Moss meg, fejérebbe leszek
 Akármely fejr hónál is,
 Tisztább a fényes napnál is.

6. Könyörülj rajtam Istenem!
 S bűneimet bocsásd meg,
 Ne szállj perbe én ellenem,
 Vedd fel ügyem és lásd meg:
 Hogy nyelvem zengedezzen,
 Lelkem is örvendezzen
 Áldott szabadságodban,
 S édes atyai voltodban.

ÜNNEPI
 ISTENI DICSÉRETEK.
